W pracy pt. „Perswazyjne funkcje filmowych struktur dramaturgicznych” podjęto problematykętych filmowych struktur jako audiowizualnych schematów narracyjnych, opartych na klasycznych modelach dramaturgicznych i możliwości ich oddziaływania na widzów. Dysertacja składa się z dwóch części – teoretycznej oraz empirycznej. W części pierwszej zaproponowano nową klasyfikację struktur dramaturgicznych filmu. Zaprezentowano też przegląd modeli dramaturgicznych o największym wpływie na współczesne scenopisarstwo, a także na poetykę filmu oraz i widza. Eksperymentz części drugiej, polegający na przygotowaniu filmu instruktażowego w kilku wariantach montażowych i pokazaniu gobadanym, potwierdził sformułowane hipotezy. Po seansie badani wykonaliteż zwizualizowane zadanie oraz wypełnili ankiety. Wykazano, że rezultaty zależnesą od zastosowanej techniki montażu filmowego. Tak potwierdzono hipotezę o możliwości wpływania na sferę poznawczą odbiorców, poprzez filmowe struktury dramaturgiczne.